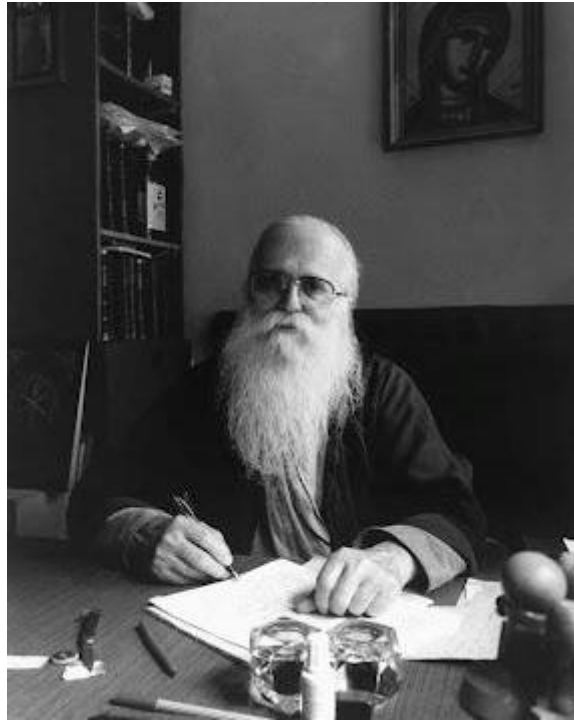

30 χρόνια από την κοίμηση του μοναχού Γεράσιμου Υμνογράφου Μικραγιαννανίτη - Πρόταση αγιοκατατάξεως

/ [Γνώμες](#)

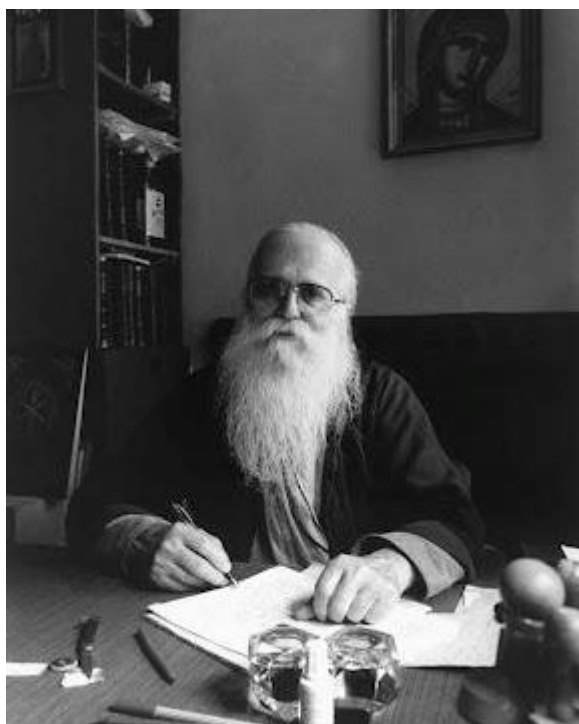
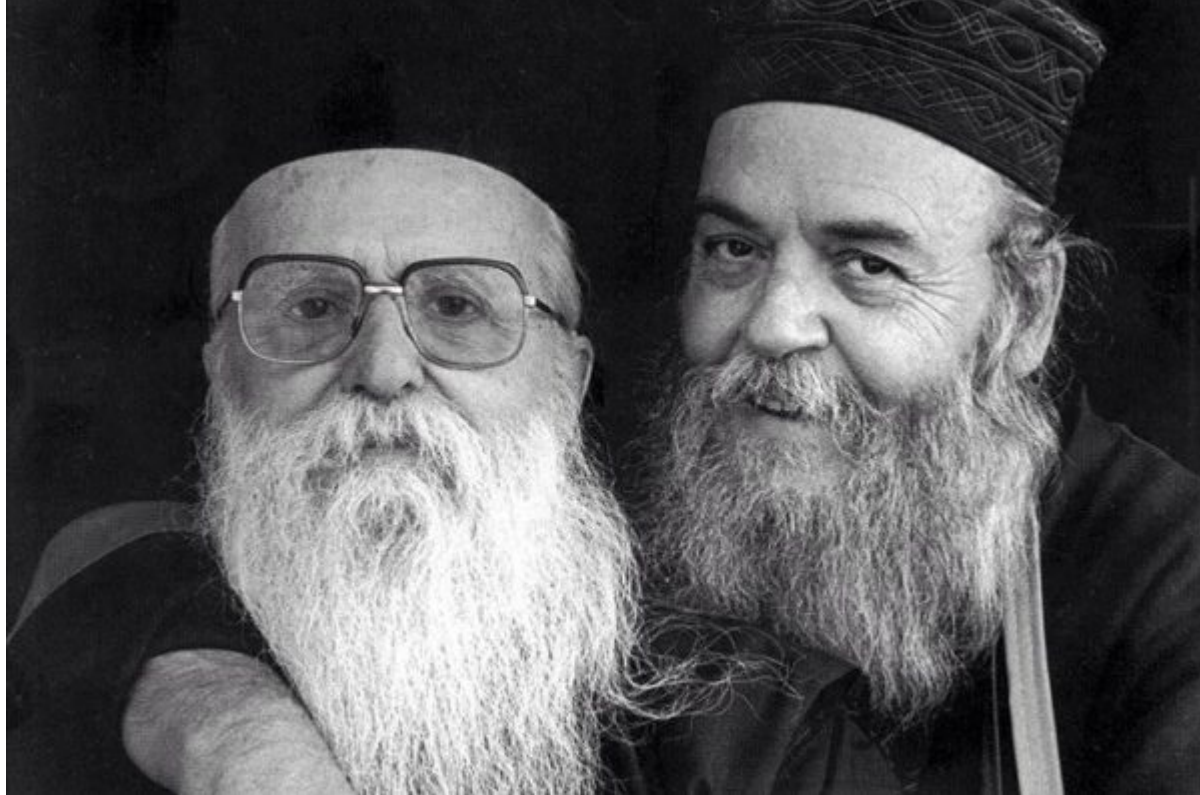

- Του Γενικού Αρχιερατικού Επιτρόπου Ιεράς Μητροπόλεως Νέας Ιωνίας και Φιλαδελφείας

«Ο Γέροντας Γεράσιμος έμεινε, βέβαια, περισσότερο γνωστός ως υμνογράφος. Διακρίθηκε, όμως, και ως μοναχός. Δεν θα ήταν υπερβολή να λέγαμε πως ήταν υμνογράφος επειδή ήταν μοναχός. Στο πρόσωπό του η υμνογραφία δεν ήταν κάτι εξωτερικό ή επίκτητο, αλλά προέκταση του ζωντανού βιώματος ενός δοκιμασμένου και παραδοσιακού αγιορείτη μοναχού, όπως ακριβώς ήταν ο ίδιος. Διατηρούσε σε ολόκληρη την ζωή του αμείωτη την προθυμία προς τους πνευματικούς αγώνες, και άσβεστη την φλόγα της αγάπης προς την μοναχική ζωή. Ο ίδιος θεωρούσε δωρεά της Θεοτόκου το να είναι κανείς αγιορείτης μοναχός και, κάθε φορά που τύχαινε να βρίσκεται εκτός Αγίου Όρους, διακατεχόταν από έντονη αγωνία μήπως αρρωστήσει και δεν προλάβει να επιστρέψει πίσω. Ιδιαίτερα διακρίθηκε για την υπακοή και την ταπείνωση. Θεωρούσε πως η τέλεια και αδιάκριτη υπακοή είναι το θεμέλιο της πνευματικής ζωής, γεννήτρια της ταπεινώσεως, πηγή ειρήνης και πνευματικής χαράς στην καρδιά του καλού και

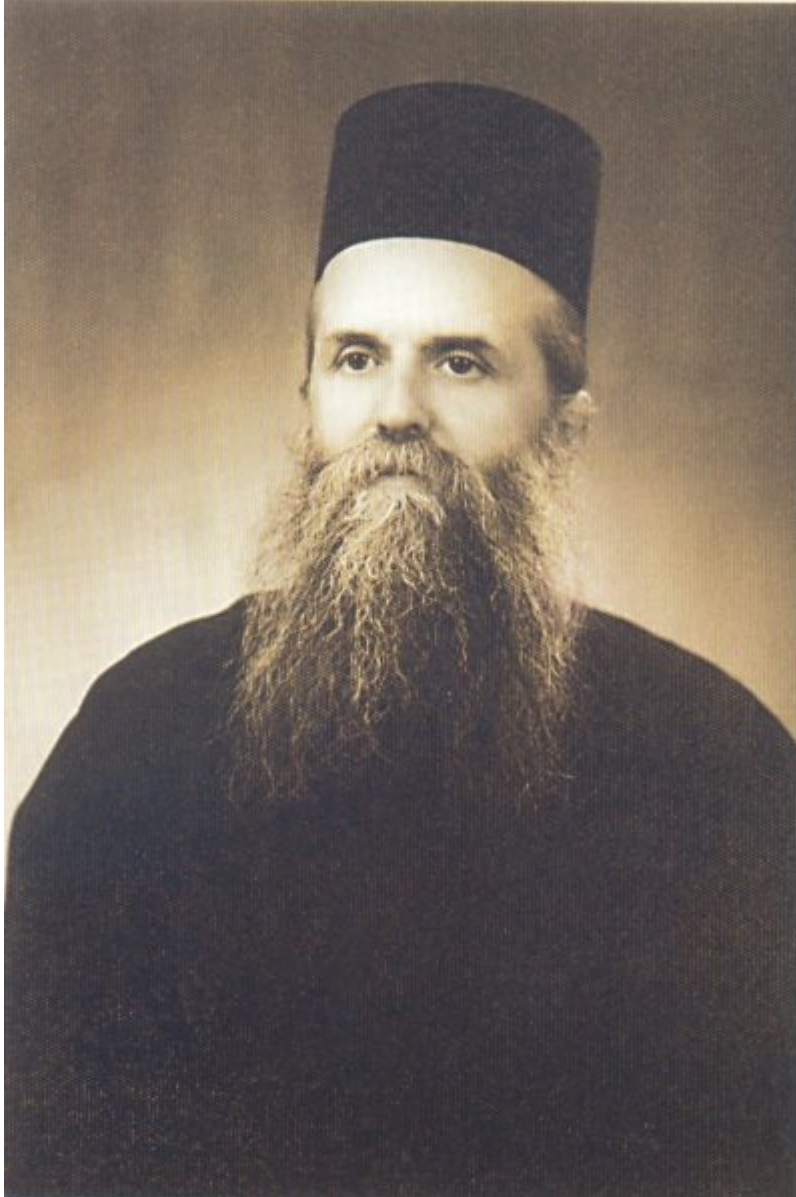
υπάκουου μοναχού. Και αυτό συνιστούσε πάντοτε στους υποτακτικούς του. Πράος, ειρηνικός και ήσυχος, δεν έχασε, μέχρι και τα βαθιά του γεράματα, την γλυκύτητα του προσώπου του, παρά την ανοιότητα και σκληρότητα του τόπου που ζούσε. «...των αρετών θησαυρός, των εν σοφία καταλαμπρύνας τον νουν... και ακέραιος». (Ο Κίτρου

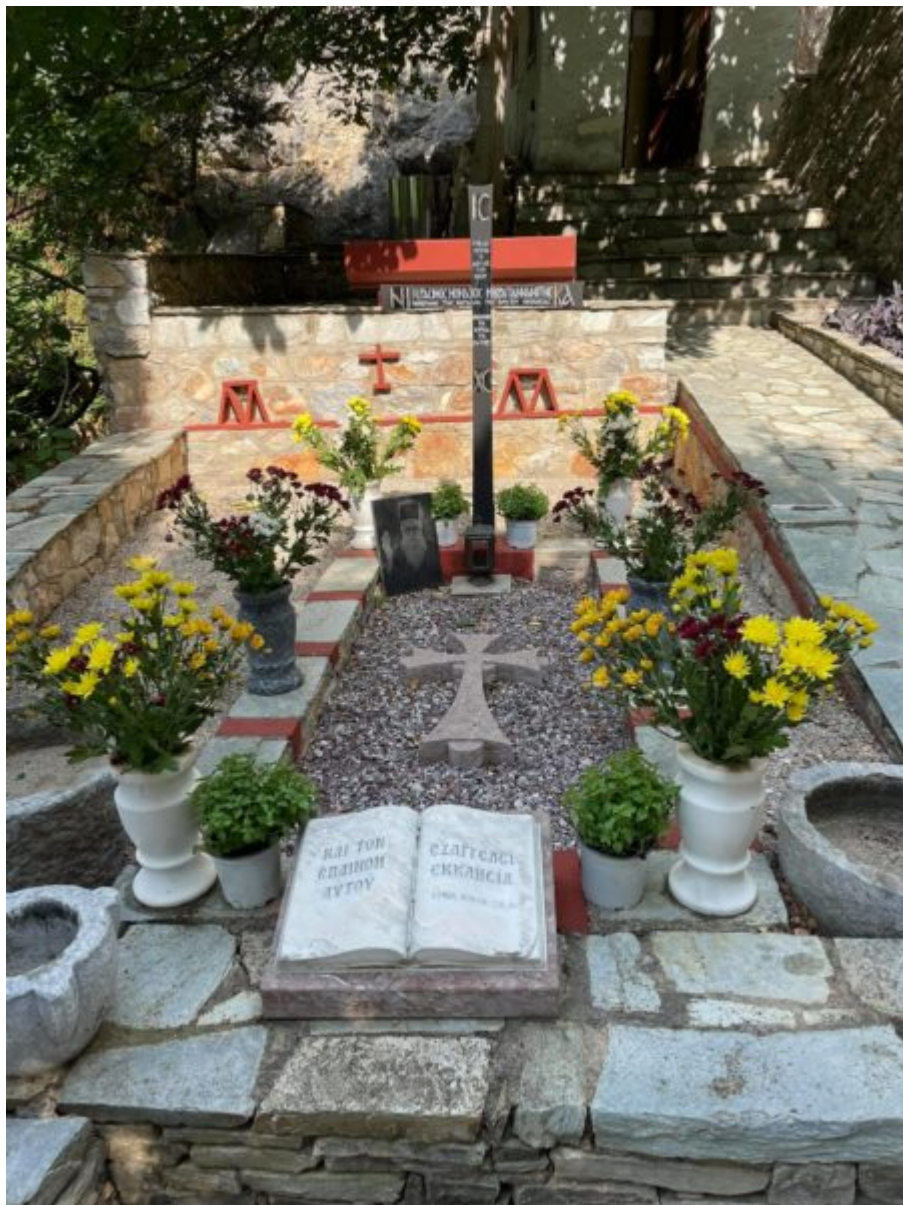

Ο Γέροντας Γεράσιμος κατά κοινή ομολογία ήταν άνθρωπος του Θεού, γεμάτος αγάπη προς όλους, φωτισμένος, και αγαθός το χάρισμα που απλόχερα του δώρισε ο Θεός το χρησιμοποίησε μόνο για την Δόξα του Θεού και την Σωτηρία των ανθρώπων. Ο ίδιος κράτησε για τον εαυτό του μόνο την αγάπη και τον σεβασμό των όσων ευεργετήθηκαν από την αγνή του ψυχή και , ειλικρινά, δεν ήταν λίγοι. **Η Ορθοδοξία ευτύχησε να έχει στο σώμα της στους δύσκολους τούτους χρόνους αυτή την Μεγάλη μορφή. Ο Αγιορείτικος Μοναχισμός καυχάται για τον εκφραστή της γνησιότητός του. Κι εμείς που μέيناμε ελπίζουμε στις προσευχές του προς τον Κύριο, για την Ελλάδα μας, την Βόρειο**

Ήπειρο και όλο τον πονεμένο κόσμο που τόσο πολύ αγάπησε. Κλείνουμε γόνυ στην μνήμη του και τον ευχαριστούμε για όσα μας πρόσφερε και όσα μας άφησε. Πολλές είναι οι ενδείξεις αγιότητας του Γέροντα μετά την Κοίμηση του για τούτο και ταπεινά υποβάλλουμε την ευχή σύντομα να ξεκινήσουν οι απαιτούμενες ενέργειες, ιδιαίτερα από

πνευματικά του αναστήματα, για την δόξα της του Χριστού Εκκλησίας της Ελλάδος και των αδελφών του οποίους αγάπησε και

Με άπειρο σεβασμό και ευγνωμοσύνη . Αρχιμ . Τιμόθεος Ηλιάκης .